

1. MSZYCA (8) *sb f*

-łz- (7), -s- (1); -y- (5), -i- (3); -c- (5), -cz- (3).

sg N mszyca (2). ◇ pl N mszyce (4). ◇ A mszyce (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. zool. *Aphidoidea*; mszyce, podrząd drobnych (lub bardzo małych) owadów z rzędu pluskwiaków równoskrzydłych (*Homoptera*), najczęściej szkodników wielu roślin; *atacus*, *bombyx* BartBydg; *vermiculus brassicam et olera alia depascens*, *vermiculus hortorum*, *lens olerum* Cn (5) : *Atacus*, mszyca, maior est bruco (brucho), slyep et dicitur vermis rodens olera BartBydg 16, 20; *RejZwierc* 107.

W porównaniach (2): Bo iako gęste Mżyce nagle cię obiędą Rośkołzi łwiata tego/ i odwozić będą KochSat B3v; KmitaSpit C5.

Wyrażenie: »gęste mszyce« [szyk 1 : 1] (2): KochSat B3v; Strzyże prętko potárto/ iáko więc chłop lećie/ Mżyce ná drzewie gęte ciężką ręką gniećie. KmitaSpit C5.

2. Drobne kąśliwe owady, insekty [pl] (2) : Cynozolon, herba, Kiernożi korzeń ziele/ od ktorego mżicze [!] plóm z wízu precz wypádayą Mącz 76c; A w nieznośnym prágnieniu ludziom wftá łchnęły. To ie mżyce rozliczné/ y muchy kąłáły KochPs 117.

3. zool. *Sylvia curruca* L.; piegża, potocznie trawniczek, ptak z rodziny pokrzewek (*Sylviidae*), zamieszkuje pobrzeża lasów, ogrody i parki Europy, zach. Azji i pn. Afryki, w Polsce chroniony (1) : Curruca, Mżyce trawne/ Máły ptałzek/ żywi ynłzich ptaków ptałżetá miáłto łwoyich Mącz 75a.

4. [bot. *Verbascum blattaria* L.; dziewanna rdzawa, roślina dwuletnia z rodziny trędownikowatych (*Scrophulariaceae*); *blattaria*, *verbasculum*, *verbascum aurei floris* Cn: BLATARIA, SPECIES. Verbałci Mżycá, Dżiewánká. TO źiele włpomina Plinius libr. 22. cap. 9. Ze łobie náłázłto imię od Mżyc/ które gdy wyrwiełz á porzućilz/ wnet ná niéy pełno mżyc y inłznych chrobaków. *UrzędowHerb* 55a.]

Synonimy: 3. piegża; 4. dziewanka, knafliczka.

Cf **MUCHA**